

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 2. De Sacramento Pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](#)

tio dicitur, quoniam vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ & pœnarum metu communiter concipitur, si voluntatem peccandi excludat, cum spe veniae, est quidem donum DEI, & Spiritus S. impulsus, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantum moventis, quo pœnitens adjutus viam sibi ad justitiam parat; attamen sine Sacramento Pœnitentia per se ad justificationem perducere peccatorem nequit, sed solum ad DEI gratiam in Sacramento Pœnitentia impetrandam disponit.

Quæres duodecimò. An homo per pœnitentiam interiorum sive extra sive intra Sacramentum justificatus debeat adhuc facere Pœnitentiam exteriorem?

¶. 1mò. Affirmativè. Ratio est: quia productior est pœna quam culpa, ne parva putaretur culpa, si cum illa finiretur & pœna, ac per hoc vel ad demonstrationem debitæ misericordiæ, vel ad

emendationem labilis vitæ, vel ad exercitationem necessariae patientiæ temporaliter hominem detinet pœna, quem jam ad damnationem sempiternam regum non detinet culpa. Can. productior. 7. dist. 3. de Pœnitent.

¶. 2dò. Pœnitentia illa exterior debet correspondere & esse proportionata peccatis commissis, constat ex Can. quis aliquando. 87. §. econtra. dist. 1. de Pœnitent. Venientibus ad se turbis B. Joannes non ait simpliciter: Facite pœnitentiam, vel fructus pœnitentia, sed addidit: *dignos*, ut pro qualitate vide licet peccatorum qualitas offeratur bonorum operum: non enim patet debet esse fructus boni operis ejus, qui nihil vel parum deliquerit, atque ejus, qui grandia commisit. Ille tanquam nullius criminis sibi conscius usum sibi in rebus licitis præbet: hunc tanquam multis gravatum etiam à licitis temperare oportet.

§. Secundus.

D. E.

Sacramento Pœnitentia.

Quæres primò. An Pœnitentia Sacramentum?

¶. Affirmativè. Quia si ea in regeneratis omnibus gratitudo erga DEUM esset, ut justitiam in baptismo ipsius beneficio & gratiâ susceptam constanter tuerentur, non fuisset opus aliud ab ipso baptismo Sacramentum ad peccatorum remissionem esse institutum; quo-

niam autem DEUS dives in misericordia cognovit figmentum nostrum, illis etiam vitæ remedium contulit, qui se postea in peccati servitutem & dœmonis potestatem tradidissent, Sacramentum videlicet Pœnitentia, quo lapsus post baptismum beneficium mortis Christi applicatur. Trident. Sess. 14. cap. 1.

Quæres

296 *Titulus quintus. De Sacramento Pœnitent.*

Quæres secundò. An Pœnitentia fuerit semper Sacramentum?

R. Nec ante adventum Christi Pœnitentia erat Sacramentum, nec post adventum illius cuiquam ante baptismum est Sacramentum. *Trident. loc. cit.*

Quæres tertio. Quando hoc Sacramentum institutum?

R. Christus Dominus Sacramentum Pœnitentiae præcipue instituit, cum à mortuis excitatus insufflavit in discipulos suos dicens: *Accipite Spiritum S., quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt.* Quo tam insigni facto, & verbis tam perspicuis potestatem remittendi & retinendi peccata ad reconciliandos fidèles post baptismum lapsos Apostolis & eorum legitimis Successoribus fuisse communicata, universorum Patrum consensus semper intellexit. *Trident. loc. cit.*

Quæres quartò. Quæ materia Sacramenti pœnitentiae?

R. Quasi materia hujus Sacramenti sunt ipsius pœnitentis actus, nempe contritio, confessio, satisfactio, qui quatenus in pœnitente ad integratorem Sacramenti, ad plenam & perfectam peccatorum remissionem ex DEI institutione requiruntur, hac ratione partes pœnitentiae dicuntur. *Trid. loc. cit. cap. 3.*

Quæres quinto. Quæ forma hujus Sacramenti?

R. Sacramenti pœnitentiae forma, in qua præcipue ipsius vis est sita, in illis ministri verbis posita est: *Ego te abservo &c.* Quibus quidem de Ecclesiæ San-

ctæ more preces quædam laudabiliter adjunguntur, ad ipsius tamen formæ essentiam nequaquam spectant, neque ad ipsius Sacramenti administrationem sunt necessaria. *Trident. loc. cit.*

Quæres sexto. Quis minister Saeramenti pœnitentiae?

R. Solus Sacerdos sive bonus sive malus, constat ex *Trident. loc. cit. cap. 6.* ubi immò Damnat eos, qui ad alios quovis homines præter Episcopos & Sacerdotes clavium ministerium pernitiōc extundunt, putantes verba illa Domini: *quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligata in celo, & quorum remiseritis peccata soluta sunt,* ad omnes Christi fideles indifferenter & promiscue contra institutionem hujus Sacramenti ita fuisse dicta, ut quivis potestatem habeat remittendi peccata publica quidem per correptionem, si corruptus acquiecerit, secreta vero per spontaneam confessionem cuicunque factam. 2. Docet etiam Sacerdotes, qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus S. in ordinatione collatam, tanquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere: eosque pravè sentire, qui in malis Sacerdotibus hanc potestatem non esse contendunt. *Arg. can. secundum. 7. dist. 19. can. non nocet. 89. caus. 1. q. 1.*

Quæres septimò. An Sacerdos absolvens peccata remittat?

R. Affirmativè. Quamvis enim absolutio Sacerdotalis alieni beneficij sit dispensatio, tamen non est nudum ministerium, vel annuntiandi Evangelium, vel declarandi remissa esse peccata,

ta, sed adinstar actus judicialis, quo ab ipso veluti Judice sententia pronuntiatur; atque ideo non debet pœnitens ad eum sibi de sua fide blandiri ut etiam si ibi nulla adsit contritio, aut Sacerdoti animus serio agendi & verè absolvendi desit, putet tamen se, propter suam solam fidem, verè & coram Deo esse absolutum; nec enim fides sine pœnitentia remissionem ullam peccatorum praestaret: nec is esset, nisi salutis suæ negligentissimus, qui Sacerdotem joco se absolventem cognosceret, & non alium serio agentem sedulò requireret. Trident. loc. cit.

Quæres octavæ. Quodnam est subiectum Sacramenti pœnitentiae?

R. Omnis baptizatus post baptismum lapsus: quia si post susceptionem baptismi quisquam prolapsus fuerit in peccatum, per veram potest semper pœnitentiam reparari. Cap. firmiter. §. una verò. 1. de Sum. Trinit. Cum ii, qui ab accepta justificationis gratiâ per peccatum exciderunt, rursus justificari possint, cum excitante Deo per pœnitentiae Sacramentum merito Christi amissam gratiam recuperare procuraverint. Etenim pro iis, qui post baptismum in peccata labuntur, Christus JESUS Sacramentum instituit pœnitentiae, cum dixit: Accipite Spiritum Sanctum &c. Trident. Seff. 6. cap. 14.

Quæres nond. Quis effectus pœnitentiae?

R. Res & effectus hujus Sacramenti, quantum ad ejus vim & efficaciam pertinet, reconciliatio est cum Deo, quam interdum in viris piis, & cum devotio-

R. D. Schnorrenberg Instit. J. Can.

ne hoc Sacramentum suscipientibus conscientia pax & serenitas cum vehementi Spiritu consolazione consequi solet. Trid. Seff. 14. cap. 3.

Quæres decimæ. Quænam analogia inter Sacramentum pœnitentiae & baptismi?

R. Deus, cuius misericordia non est numerus, misericorditer semper agens ad salutem peccatorum. Can. quia divinitatis. 73. Dist. 1. de pœnitentia. Per hujus mundi pelagus periculosè navigantibus duas naves sive tabulas præparavit, prima navis est baptismus, in quo vetus homo exiuit & novus induitur, Cap. quidam. 4. de Apostat. 2da tabula sive navis est pœnitentia, quæ per mortale peccatum naufragium passis est necessaria. Can. secunda. 72. Dist. 1. de pœnitent. Trident. Seff. 6. cap. 14.

Quæres undecimo. Quæ differentia inter Sacramentum baptismi & pœnitentiae?

R. Cum Trident. Seff. 14. cap. 2. Hoc Sacramentum multis rationibus à baptismō differre dignoscitur: 1mō in materia & forma, quibus Sacramenti essentia perficitur, longissimè dissidet. 2dō. Constat ministrum baptismi judicem esse non oportere, cum Ecclesia in neminem judicium exerceat, qui non prius in ipsam per baptismi januam fuerit ingressus: quid enim mihi, inquit Apostolus, de iis, qui foris sunt judicare? secus est de domesticis fidei, quos Christus Dominus lavacro baptismi sui corporis membra semel effecit: nam hos, si se postea crimine aliquo contaminaverint, non jam repetito ba-

P p ptismo

298 *Titulus quintus. De Sacramento Pœnitent.*

ptismo ablui, cum id in Ecclesia Catholica nullâ ratione liceat, sed ante hoc tribunal tanquam reos sisti voluit: ut per Sacerdotum sententiam non semel, sed quoties ab admissis peccatis ad ipsum pœnitentes confugerint, possint liberari. *3ti* Pœnitentia Christiani hominis post lapsum multò alià est à baptismali; quia continet non modò cessationem à peccatis & eorum detestacionem, aut cor contritum & humiliatum, verum etiam eorum Sacramentalem confessionem saltem in voto, & suo tempore faciendam, & Sacerdotalem absolutionem, itemque satisfactionem per jejunia, eleemosynas, orationes & alia piâ Spiritualis vitae exercitia, noui quidem pro pœna æterna, quæ vel Sacramento vel Sacmenti voto unà cum culpa remittitur, sed pro pœna temporali, quæ ut Sacrae literæ docent, non tota semper, ut in baptismo fit, dimititur illis, qui gratiæ Dei, quam acceperunt, ingrati Spiritum Sanctum contristaverunt, & templum Dei violare non sunt veriti. *Trident. Sess. 6. cap. 14.*

4t Demum alias est baptismi, alias pœnitentiae fructus; per baptismum enim Christum induentes nova prorsus in illo efficimur creatura, plenam & integrum omnium peccatorum remissionem consequentes: ad quam tamen novitatem & integritatem per Sacramentum pœnitentiae, sive magnis nostris fetibus & laboribus, divinâ exigente justitiâ, pervenire nequaquam possumus, ut meritò pœnitentia laboriosus quidam baptismus à Sanctis Patribus dictus fuerit. *Trident. Sess. 14. cap. 2.* Quia in Sacramento pœnitentiae pœna non tota semper, ut in baptismo fit, remittitur illis, qui gratiæ Dei, quam acceperunt, ingrati Spiritum Sanctum contristaverunt, & templum Dei violare non sunt veriti, ut supra ex *Trident.* dictum est.

Quæres duodecim. Quanta necessitas Sacramenti pœnitentiae?

n. Ita est hoc Sacramentum pœnitentiae lapsis post baptismum ad salutem necessarium, ut nondum regeneratis ipse baptismus.

§. *Tertius.*

D E

Confessione.

*Q*uæres primò. Quid est confessio?

R. Confessio dicitur, quasi simul vel ex toto undique fassio; nam ille confitetur, qui totum & certum fatetur.
L. certum *ff.* de *Confessis.* Confessio tri-

pliciter fit, aut in foro animæ interius coram D eo, aut in foro pœnitentiae exterius coram Dei Vicario, aut in foro contentioso coram judice. Confessionem secundò modo sumptuam definit Hostiensis. *tit. de Pœnitentiis & Remiss.*

n. 6.

